

Για πάνω από διακόσια χρόνια (1238 – 1480), οι Μογγόλοι Τάταροι της Χρυσής Ορδής είχαν «εγκατασταθεί» στις αχανείς πεδιάδες της Ρωσίας. Λαός νομαδικός, ποτέ δεν έμεναν σ' έναν τόπο. Καβάλα στ' άλογα οι άνδρες, βολεμένα σε άμαξες τα γυναικόπαιδα, μετακινιόνταν για μέρες δίχως στάση. Το φαγητό ψηνόταν στις άμαξες. Οι γυναίκες τοποθετούσαν το ψημένο κρέας, κομμένο σε πατικωμένες φέτες ανάμεσα σε δυο κομμάτια ψωμί, και το έδιναν στους άνδρες που συνέχιζαν την πορεία, κρατώντας τα γκέμια με το δεξι χέρι και τρώγοντας με το αριστερό. Οι υποτελείς Ρώσοι βρήκαν ενδιαφέροντα τον τρόπο αυτό. Το ανάμεσα σε κομμάτια ψωμιού κρέας έγινε συνήθεια, καθώς δε χρειαζόταν πιάτο και μπορούσε να φαγωθεί ακόμα και περπατώντας. Το είπαν «ταταρική μπριζόλα».

Από το 1600, οι πια απαλλαγμένοι από τους Τατάρους Ρώσοι άρχισαν να έρχονται σε επαφή με το γερμανικό λιμάνι του Αμβούργου. Οι Γερμανοί τους έβλεπαν να τρώνε την «ταταρική μπριζόλα» που πια είχε εξελιχθεί, καθώς της είχαν προσθέσει ψιλοκομμένο κρεμμύδι και αβγά. Τη δοκίμασαν κι αυτοί και τους άρεσε. Η «ταταρική μπριζόλα» εξελίχθηκε σε «μπριζόλα Αμβούργου».

Κάποια στιγμή, το Αμβούργο συνδέθηκε με το λιμάνι της Νέας Υόρκης, στις ΗΠΑ. Και, στα 1850, κύμα Γερμανών μεταναστών κατέκλυσε την αμερικανική πόλη. Η «μπριζόλα του Αμβούργου» πέρασε τον Ατλαντικό κι έγινε το φαγητό των φτωχών. Πια, ονομαζόταν «φιλέτο μαγειρεμένο σε στιλ Αμβούργου» και προσφερόταν στα όρθια στο λιμάνι, από τους πράκτορες που αναζητούσαν ναύτες για τα εμπορικά καράβια.

Στην Αμερική, υπάρχει διχογνωμία για το πότε το είδος αυτό του φαγητού πέρασε στα μενού των εστιατορίων. «Στα 1834 στη Νέα Υόρκη» υποστηρίζουν οι μεν, «ανάμεσα 1871 και 1884, στο Σαν Φερνάντο» επιμένουν οι δε. Όπως και να έχει το ζήτημα, το φαγητό βαφτίστηκε «χάμπουργκερ» («από το Αμβούργο») στις 5 Ιανουαρίου 1889, από την εφημερίδα Walla Walla Union της Ουάσινγκτον.

(Έθνος της Κυριακής, 1.11.2009) (τελευταία επεξεργασία, 28.10.2010)